

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/75/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719204360
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6719204360.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzska republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava - Staré Mesto, zat.: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o. so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: C. A., S.. A., F.. XX.XX.XXXX, T. E.. S. XXXX/XX, XXX XX W., Š. Z. J., o zaplatenie 770,66 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovanému súd nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 09.09.2019 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 770,66 Eur spolu s úrokmi v miere 23,76 % ročne zo sumy 846,75 Eur od 16.09.2016 až do 20.03.2019 a zo sumy 770,66 Eur od 21.03.2019 až do zaplatenia a s úrokmi z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 1 010,66 Eur od 16.09.2016 až do 22.09.2016, zo sumy 980,66 Eur od 23.09.2016 až do 22.11.2016, zo sumy 930,66 Eur od 23.11.2016 až do 30.05.2017, zo sumy 900,66 Eur od 31.05.2017 až do 26.07.2017, zo sumy 870,66 Eur od 27.07.2017 až do 20.03.2019 a zo sumy 770,66 Eur od 21.03.2019 až do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania a to všetko na tom skutkovom a právnom základe, že predchodca žalobcu - spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. (ďalej len „CETELEM“) uzavrela so žalovaným dňa 14.05.2013 Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a o vydaní kreditnej karty, kde bol schválený žalovanému úverový rámec 5 000 Eur, z ktorého žalovaný vyčerpal sumu 1 242,83 Eur výbermi v hotovosti z bankomatov a platbami na vybraných obchodných miestach a sumu 145,73 Eur predstavujú poplatky, ktoré CETELEM účtoval. Žalovaný uhradil do dňa podania žaloby sumu 1 142,61 Eur. V súlade s bodom 4.1 úverovej zmluvy, časť 3, nakoľko žalovaný nesplácal riadne a včas úver, vyhlásil CETELEM mimoriadnu splatnosť úveru dňa 15.09.2016, čím sa stal dlh žalovaného splatným v celom rozsahu.

2. K žalobe boli priložené listiny- Zmluva o spotrebiteľskom úvere - Zmluva o Revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcová Zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 14.05.2013 medzi CETELEM ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom (ďalej len ako „Zmluva o úvere“); Prehľad splátok a úhrad; Potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade; Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru zo dňa 28.09.2016 s dokladom o doručovaní.

3. Na základe výzvy súdu na oznámenie, pre ktorú neuhradené splátku bol úver zosplatnený (č.l. 47), žalobca podaním (č.l.50) dňa 08.10.2019 oznámil že žalovaný sa dostal do omeškania nezaplatením mesačnej splátky splatnej 10.12.2015.

4. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dňa 15.10.2019 vyzval žalobcu na späťvzatie žalobcu pre premlčanie nároku.

5. V podaní doručenom súdu dňa 08.11.2019 žalobca uviedol, že s názorom súdu o premlčaní nároku nestotožňuje. Uviedol, že dodržal postup v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko úver zosplatnil 15.09.2016 až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania žalovaného so zaplatením splatných splátok a svoje právo mohol na súde uplatniť prvý raz až 16.09.2016 - keďže žaloba bola podaná na súde 09.09.2019, žalobca si nárok uplatnil v zákonnej trojročnej premlčacej dobe.

6. Žalovaný prevzal žalobcu s prílohami a poučeniami dňa 27.11.2019, napriek tomu sa v určenej lehote k žalobe nevyjadril.

7. Dňa 08.01.2020 sa vo veci konalo pojednávanie a to v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili. Žalovaný sa na pojednávaní k žalobe resp. skutkovým tvrdeniam žalobcu nevyjadril.

8. Podľa § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč. Z.“), v znení neskorších predpisov, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

9. Podľa § 565 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

10. Podľa § 52 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 879v Obč. z., konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

12. Podľa § 54a Obč. Z. v znení účinnom od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel

13. Podľa § 100 ods. 1 prvá veta Obč. Z. v znení neskorších predpisov, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

14. Podľa § 101 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

15. Podľa § 103 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo

splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

16. Podľa § 122 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň. Ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

17. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

21. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

22. Vzhľadom na skutočnosť, že v spore nenastali účinky účinného popretia skutkových tvrdení žalobcu zo strany žalovaného v zmysle § 151 ods. 1 CSP, súd nepovažoval za sporné medzi stranami žiadne skutkové tvrdenia žalobcu. Súd tak medzi stranami považoval za nesporné najmä to, že :

22.1 Zmluva o úvere bola uzavretá;

22.2 žalovaný z úveru čerpal 1 242,83 Eur a uhradil sumu 1 142,61 Eur;

22.3 žalovaný nesplácal splátky riadne a včas a dostal sa tak do omeškania so splácaním úveru;

22.4 predchodca žalobcu (CETELEM) k 15.09.2016 úver zosplatal, o čom žalovaného informoval listom zo dňa 28.09.2016

23. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter Zmluvy o úvere (§ 52 Obč. Z.) súd konštatuje, že nepopretie skutkových tvrdení žalobcu zo strany žalovaného nezavahuje súd povinnosti podrobiť predmetnú Zmluvu o úvere kontrole (a) z hľadiska dodržania jej zákonných náležitostí v zmysle Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§ 9 a § 11) a ako aj (b) kontrole z hľadiska prípadných neprijateľných zmluvných podmienok. Súd je takisto povinný prihliadať na (c) absolútnu neplatnosť právnych úkonov aj z ostatných dôvodov (napr. podľa § 39 Obč. Z.) a na (d) zákonné následky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch), pričom s účinnosťou od 05.12.2018 je súd povinný ex offio prihliadať aj na premlčanie nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (§54a Obč. Z.), a to tak v prospech ako aj v neprospech veriteľa.

24. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, konkrétne Zmluvou o úvere, Prehľadom splátok a úhrad; Potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade; Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru zo dňa 28.09.2016 s dokladom o doručovaní a Priemernými úrokovými mierami z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) podľa webovej stránky NBS.

25. Po vykonanom dokazovaní a právnom posúdení veci dospel súd k záveru, že žalobe nie je možné pre premlčanie nároku vyhovieť podľa § 54a Obč. Z. v spojení s § 103 Obč. Z. a preto súd rozhodol tak, ako je vo výroku I. uvedené.

26. Podľa dôvodovej správy Obč. Z. (vo vzťahu k 54a Obč. Z.), pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore

vyucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). V tomto prípade sa vylučuje kondícia, t. j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. Dôvodová správa teda k schválenému zákonu považuje za vymáhanie premlčaného práva nielen exekučné konanie, ale aj (základné) súdne konanie.

27. K rovnakému záveru dospelo dňa 20.03.2019 aj občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktoré konštatovalo, že „vzhľadom na to, že účelom novely OZ bolo, aby sa subjektívne majetkové práva zo spotrebiteľskej zmluvy po uplynutí premlčacej doby dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov, z povahy ktorých vyplýva, že ich nemožno vymáhať, potom bez ohľadu na to, že uvedené ustanovenie stiera rozdiel medzi premlčaním a preklúziou, súd by mal prihliadať na premlčanie uplatňovanej pohľadávky ex offa. Novela OZ sa vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, na spotrebiteľa aj na dodávateľa. Poukazujeme na prechodné ustanovenie § 879v OZ“.

28. Na rozdiel od protiústavného ustanovenia § 5b zák.č. 250/2007 Z.z., vychádza ust. § 54a Obč. Z. z predpokladu, že súd prihliada (ex offa) na premlčanie nárokov nielen v neprospech veriteľa, ale aj v jeho prospech.

29. Vychádzajúc z ust. § 151 CSP (nesporné tvrdenia) a z vykonaného dokazovania súd zistil, že k 15.09.2016 došlo k zosplatneniu úveru (listinné dôkazy na č.l. 13 a 13 p.v.) a to v zmysle bodu 4 Zmluvy o úvere. V danom čase (15.09.2016) musel byť žalovaný ako dlžník v zmysle § 53 ods. 9 Obč. Z. v omeškaní so zaplatením splátky viac ako tri mesiace. Podľa Zmluvy o úvere boli splátke splatné do 10. dňa v mesiaci, t.z. že žalovaný musel byť v omeškaní minimálne so splátkou splatnou 10.06.2016 - podľa tvrdenia samotného žalobcu (č.l. 50) bol žalovaný v omeškaní už so splátkou splatnou 10.12.2015.

30. V zmysle § 103 Obč. Z. tak odo dňa zročnosti splátky splatnej dňa 10.06.2016, začala plynúť trojročná premlčacia doba (§ 101 Obč. Z.), ktorej koniec pripadol v zmysle § 122 ods. 2 Obč. Z. na 10.06.2019 (pondelok). Nakoľko bola žaloba podaná na súd (i) až dňa 09.09.2019, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby a (ii) za účinnosti § 54a Obč. Z., súd v zmysle citovaného ustanovenia § 54a Obč. Z., v spojení s § 103 Obč. Z. a § 879v Obč. Z. nemohol tento premlčaný nárok žalobcovi priznať.

31. Na podporu správnosti svojho záveru o premlčaní nároku (§ 103 Obč. Z.) súd poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41Co/42/2019-176 zo dňa 26.06.2019 a z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41Co/69/2019-188 zo dňa 15.08.2019., v zmysle ktorých vyplýva, že „z ustanovenia § 103 druhá veta Obč. Z. je zřejmé, že zákon viaže začiatok premlčania na dátum zročnosti tej nesplatennej splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celá dlh. V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatnenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, čo však nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu o 3 mesiace, keďže prvé 3 mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou dodávateľ nemôže zosplatniť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu ustanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, respektíve k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva. Veriteľ mal dostatok času uplatniť svoj nárok na plnenie celého predčasne splateného dlhu na súde.

32. Na podporu svojich záverov súd ďalej poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017, v ktorom odvolací súd skonštatoval, že „V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba pri využití práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka už splatnosťou nezaplatenej splátky a nie samotným vyhlásením mimoriadnej splatnosti, resp. doručením žalovanému (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Trojročná premlčacia doba v dôsledku zosplatnenia preto neuplynula splatnosťou poslednej splátky, pre ktorú žalobca vyhlasoval mimoriadnu splatnosť, ale splatnosťou najstaršej omeškanej splátky, pre ktorú využíva veriteľ právo na zosplatnenie. Pri využití práva na zosplatnenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka nemôže veriteľ ihneď pristúpiť po omeškaní splátky k zosplatneniu, ale toto právo mu patrí až po tom, čo uplynie lehota troch mesiacov od nezaplatenia splátky. Túto lehotu poskytuje zákon spotrebiteľovi, aby si zaobstaral peňažné prostriedky na zaplatenie dlhovanej sumy a až po jej uplynutí nastáva strata výhody splátok. To však nemá vplyv na počiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá začína plynúť zročnosťou nesplnenej splátky.

33. Totožné závery vyplývajú taktiež aj z rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/26/2017 zo dňa 28.06.2018, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/385/2016 zo dňa 04.10.2017, rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/40/2018 zo dňa 19.04.2018, rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/668/2015 zo dňa 05.04.2017 a z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19Co/211/2016 zo dňa 13.10.2016.

34. Súd zároveň konštatuje, že nebolo možné žalobcovi priznať ani nárok na zaplatenie úrokov a úrokov z omeškania, ktoré v dôsledku nesplatenia istiny dlhu narastali a plynuli v čase, nakoľko počiatok plynutia premlčacej doby úrokov a úrokov z omeškania je totožný s počiatkom plynutia premlčacej doby samotného peňažného dlhu, teda úroky a úroky z omeškania z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky zdieľajú právny osud samotnej (premlčanej) pohľadávky. V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi účastníkmi záväzkovo-právneho vzťahu nový vzťah (nové právo), ale dochádza len k zmene pôvodného vzťahu a to tak, že popri hlavnom záväzku (na zaplatenie istiny) je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi aj vedľajší záväzok (úroky z omeškania). Nie je preto možné prijať záver, že za každý deň omeškania vzniká veriteľovi nové a nové právo na zaplatenie úrokov z omeškania a to až do splatenia istiny, pričom každé jednotlivé právo na úroky z omeškania by sa malo premlčovať osobitne v samostatnej 3-ročnej premlčacej dobe, nakoľko by sa tým poprela samotná podstata úrokov z omeškania ako príslušenstva hlavnej pohľadávky a tiež by sa tým popieral inštitút premlčania ako taký. Pre vznik povinnosti dlžníka platiť úroky z omeškania sú rozhodujúce okolnosti, ktoré nastali v dobe, keď došlo k omeškaniu so splnením dlhu. Najvyšší súd SR v rozsudku sp.zn. 1Cdo/157/2009 z 29.06.2010 dospel k rovnakému záveru, keď uviedol, že povinnosť platiť úroky z omeškania nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorázovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením záväzku a týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. K rovnakým záverom dospel Najvyšší súd SR aj v rozsudkoch sp. zn. 5Sžf/40/2015, 5Sžf/52/2014 a 5Sžf/66/2014 a 4Co/222/2005 (z 27.03.2008). Taktiež k rovnakým záverom dospel napr. aj Krajský súd v Košiciach v uznesení sp.zn. 17CoE/1/2017 z 07.06.2017, keď uviedol, že najneskôr sa všetky úroky z omeškania premlčia spolu s pohľadávkou a iný výklad by mal za následok, že napriek premlčaniu práva na splnenie hlavného záväzku by bol dlžník prostredníctvom vedľajšieho záväzku na zaplatenie úrokov z omeškania po dobu časovo neobmedzenú donucovaný na plnenie hlavného záväzku, čím by sa negovali právne dôsledky vyplývajúce z inštitútu premlčania a súčasne by sa nerešpektoval jeden zo základných princípov súkromného práva „bdelým patrí právo“. K podobným záverom dospel aj Krajský súd v Prešove v uznesení 23CoE/72/2012 z 21.03.2014, keď uviedol, že prijatie argumentácie, že nárok na úroky z omeškania prináleží veriteľovi 3 roky spätne pred podaním žaloby a to napriek premlčaniu istiny pohľadávky, by znamenalo, že vždy bude existovať „trojročný blok úrokov z omeškania“, ktorý by existoval izolovane a v podstate by bolo na vôli oprávneného, kedy by sa domáhal ich zaplatenia, pričom takáto „nadčasová“ povaha nie je právne udržateľná, nakoľko by znamenala nepostihnuteľnosť istej časti úrokov z omeškania inštitútom premlčania.

35. Pre premlčanie nároku nebolo potrebné a ani hospodárne vykonávať ďalšie dokazovanie a súdnu kontrolu ohľadom neprijateľných (neplatných zmluvných podmienok) v Zmluve o pôžičke, ani ohľadom dodržania zákonných náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy a nebolo tiež potrebné zaoberať sa ani súladom výšky dohodnutých úrokov s dobrými mravmi (pozn. súdu - v Zmluve o úvere dojednané úroky

v miere 28,68 % predstavovali podľa webovej stránky NBS viac ako 300 % obvyklých úrokov (9,32 % v danom období).

36. Pokiaľ ide o rozhodovanie o trovách konaniach, žalovaný mal v spore plný úspech a preto by mu v zmysle § 255 CSP mal prislúchať nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania (100%). Nakoľko však žalovanému preukázateľne v spore žiadne trovy nevznikli, súd mu v zmysle § 257 CSP nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (výrok II.). V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 z 28.02.2018, podľa ktorého „ak podľa obsahu spisu strane žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP (procesná ekonómia) rozhodnúť tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.“

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.